

Czwartek, 13 grudnia 2018 r.

P8_TA(2018)0526

Egipt, w szczególności sytuacja obrońców praw człowieka**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie Egiptu, w szczególności sytuacji obrońców praw człowieka (2018/2968(RSP))**

(2020/C 388/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Egiptu, w szczególności z dnia 8 lutego 2018 r. w sprawie egzekucji w Egipcie ⁽¹⁾, z dnia 10 marca 2016 r. w sprawie Egiptu, w szczególności sprawy Giulia Regeniego ⁽²⁾, z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie Ibrahima Halawy, potencjalnie zagrożonego karą śmierci ⁽³⁾ oraz z dnia 15 stycznia 2015 r. w sprawie sytuacji w Egipcie ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci, tortur, wolności słowa i obrońców praw człowieka,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych UE w sprawie Egiptu z sierpnia 2013 r. i lutego 2014 r.,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Egiptem z 2001 r., który wszedł w życie w 2004 r. i został wzmocniony planem działania z 2007 r.; uwzględniając także priorytety partnerstwa UE–Egipt na lata 2017–2020 przyjęte w dniu 25 lipca 2017 r., wspólne oświadczenie wydane po posiedzeniu Rady Stowarzyszenia UE–Egipt w 2017 r. oraz wspólne oświadczenie wydane po 5. posiedzeniu unijno-egipskiej podkomisji do spraw politycznych, praw człowieka i demokracji w styczniu 2018 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini oraz sekretarza generalnego Rady Europy z dnia 10 października 2017 r. w sprawie Europejskiego i Światowego Dnia przeciwko Karze Śmierci, a także oświadczenie rzecznika ESDZ z dnia 2 listopada 2018 r. w sprawie zamachu na pielgrzymów koptyjskich w Egipcie,
- uwzględniając wspólne oświadczenie ekspertów ONZ, w tym Nilsa Melzera, specjalnego sprawozdawcę ds. tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, z dnia 26 stycznia 2018 r., w którym zaapelowano do władz egipskich o wstrzymanie zbliżających się egzekucji, a także oświadczenie specjalnej sprawozdawczynie ONZ ds. odpowiednich warunków mieszkaniowych Leilani Farhy i specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji obrońców praw człowieka Michela Forsta z dnia 4 grudnia 2018 r. oraz oświadczenie wysokiej komisarzy ONZ ds. praw człowieka Michelle Bachelet z dnia 9 września 2018 r., w którym potępiono zbiorowe wyroki śmierci, wydane na 75 osób,
- uwzględniając konstytucję Egiptu, w szczególności jej art. 52 (dotyczący zakazu tortur w jakiegokolwiek formie i jakiegokolwiek rodzaju), art. 73 (dotyczący wolności zgromadzeń) i art. 93 (dotyczący wiążącego charakteru międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka),
- uwzględniając protokoły 6 i 13 do europejskiej konwencji praw człowieka,
- uwzględniając art. 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając zasady i wytyczne dotyczące prawa do rzetelnego procesu sądowego i pomocy prawnej w Afryce, które całkowicie zabraniają sądenia cywilów przez sądy wojskowe,

⁽¹⁾ Tekst przyjęte, P8_TA(2018)0035.

⁽²⁾ Dz.U. C 50 z 9.2.2018, s. 42.

⁽³⁾ Dz.U. C 399 z 24.11.2017, s. 130.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 300 z 18.8.2016, s. 34.

Czwartek, 13 grudnia 2018 r.

- uwzględniając nowe ramy strategiczne UE i plan działania dotyczący praw człowieka, które mają umieścić w centrum wszystkich strategii politycznych UE ochronę praw człowieka i nadzór nad nimi,
 - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, Konwencję o prawach dziecka, a także Arabską kartę praw człowieka, z których Egipt wszystkie ratyfikował,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP), którego jedną ze stron jest Egipt, a w szczególności jego art. 14 i 18 i załączony do niego drugi protokół fakultatywny w sprawie kary śmierci,
 - uwzględniając decyzję niższej izby parlamentu włoskiego, tj. Izby Deputowanych, o zawieszeniu stosunków z parlamentem egipskim z powodu braku postępów w śledztwie w sprawie śmierci włoskiego studenta Giulia Regeniego,
 - uwzględniając wpływ na prawa człowieka, na szczeblu krajowym i regionalnym, sankcji nałożonych w czerwcu 2017 r. przez Arabię Saudyjską, Egipt, Bahrajn i Zjednoczone Emiraty Arabskie na Katar, a także sprawozdanie w sprawie wpływu kryzysu w Zatoce Perskiej na prawa człowieka opublikowane przez Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka (OHCHR) w grudniu 2017 r.,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że rząd egipski nasilił represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka, pokojowych działaczy, prawników, blogerów, dziennikarzy, obrońców praw pracowniczych i związkowców, w tym aresztowania i wymuszone zaginięcia niektórych spośród nich, a także coraz częstsze wykorzystywanie przepisów dotyczących walki z terroryzmem i stanu wyjątkowego; mając na uwadze, że od końca października 2018 r. aresztowano co najmniej 40 pracowników organizacji broniących praw człowieka, prawników i działaczy politycznych, przy czym niektórzy z nich padli ofiarą wymuszonych zaginięć; mając na uwadze, że obrońcy praw kobiet i działacze broniący praw osób LGBTQI w Egipcie nadal spotykają się z różnymi formami nękania przez państwo, w szczególności za pomocą oszczerczych kampanii i postępowań sądowych;
- B. mając na uwadze, że Ezzat Ghoneim, prawnik zajmujący się prawami człowieka, kierownik egipskiego Ośrodka Koordynacji na rzecz Praw i Wolności, od marca 2018 r. przebywa w areszcie tymczasowym pod zarzutem „terroryzmu w związku z prawami człowieka”; mając na uwadze, że od 4 września 2018 r., kiedy to sąd nakazał jego uwolnienie, miejsce jego pobytu pozostaje nieznane; mając na uwadze, że Ibrahim Metwally Hegazy, prawnik zajmujący się prawami człowieka, współzałożyciel Ligi Rodzin Osób Zaginionych, padł ofiarą wymuszonego zaginięcia i był torturowany, a następnie został skazany na areszt prewencyjny i pozostaje w odosobnieniu; mając na uwadze, że w 2017 r. centrum El Nadeem zmuszono do zamknięcia;
- C. mając na uwadze, że obrończyni praw człowieka i działaczka na rzecz praw kobiet Amal Fathy została we wrześniu 2018 r. skazana na karę dwóch lat pozbawienia wolności pod zarzutem „rozpowszechniania fałszywych wiadomości” z zamiarem zaszkodzenia państwu egipskiemu oraz „obrazy moralności publicznej”, za opublikowanie w mediach społecznościowych nagrania wideo zawierającego krytykę rządu za niepodejmowanie działań w celu zwalczania przemocy seksualnej; mając na uwadze, że Amal Fathy jest przetrzymywana w areszcie tymczasowym w oczekiwaniu na dochodzenie w sprawie innego zbioru zarzutów związanych z bezpieczeństwem państwa;
- D. mając na uwadze, że Ola al-Qaradawi, obywatelka Kataru, i jej mąż Hosam Khalaf, obywatel Egiptu, od 30 czerwca 2017 r. są przetrzymywani w Egipcie, w straszliwych warunkach, przy czym żadnemu z nich nie postawiono zarzutów; mając na uwadze, że w czerwcu 2018 r. Grupa Robocza ds. Arbitralnych Zatrzymań stwierdziła, że poddano ich okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu, które można przyrównać do tortur, uznała ich aresztowanie za arbitralne i wezwała rząd egipski do ich uwolnienia;
- E. mając na uwadze, że 2 lutego 2016 r. znaleziono ciało Giulia Regeniego, który zaginął w Kairze 25 stycznia, noszące ślady wymyślnych tortur i okrutnej śmierci; mając na uwadze, że władze egipskie nadal nie ujawniły prawdy o jego śmierci i nie postawiły sprawców przed sądem; mając na uwadze, że Egipt ponownie odrzucił wniosek prokuratury włoskiej o wskazanie agentów zamieszanych w zaginięcie i śmierć Giulia Regeniego;

Czwartek, 13 grudnia 2018 r.

- F. mając na uwadze, że Reporterzy bez Granic udokumentowali, iż obecnie w Egipcie co najmniej 38 pracowników mediów przebywa w areszcie z powodu wykonywanej pracy, w wyniku prześladowań umotywowanych politycznie oraz licznych naruszeń prawa do rzetelnego procesu; mając na uwadze, że obiektem prześladowań są również zagraniczni pracownicy mediów – niektórych korespondentów mediów zagranicznych aresztowano albo nie wypuszczono ich na terytorium Egiptu; mając na uwadze, że fotoreporter Mahmud „Shawkan” Abu Zeid został skazany w procesie zbiorowym na karę 5 lat pozbawienia wolności za legalną działalność zawodową i nadal odbywa dodatkową karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za niezapłacenie wysokiej grzywny; mając na uwadze, że wybitny dziennikarz Ismail al-Iskandarani, jeden z bardzo niewielu zajmujących się naruszeniami praw człowieka na półwyspie Synaj, został zatrzymany w listopadzie 2015 r., a w maju 2018 r. skazany przez sąd wojskowy na karę 10 lat pozbawienia wolności;
- G. mając na uwadze, że w lipcu 2018 r. przyjęto nową ustawę o mediach, poszerzającą definicję prasy tak, by obejmowała wszystkie konta w mediach społecznościowych obserwowane przez ponad 5 000 osób, i przewidującą w przypadku takich kont odpowiedzialność karną za publikowanie „fałszywych wiadomości” lub jakichkolwiek treści uznanych za nawoływanie do łamania prawa; mając na uwadze, że poszanowanie wolności obywatelskich – w tym wolności wypowiedzi i wolności mediów – stanowi zasadniczy element leżący u podstaw demokratycznego społeczeństwa, a dziennikarze powinni móc swobodnie wykonywać swój zawód, bez lęku przed prześladowaniem lub uwięzieniem;
- H. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa z siedzibami w niektórych państwach członkowskich UE nadal eksportują do Egiptu technologię służącą inwigilacji, ułatwiającą hakowanie i instalowanie złośliwego oprogramowania, a także innego rodzaju ataki na obrońców praw człowieka i działaczy społeczeństwa obywatelskiego aktywnych w mediach społecznościowych; mając na uwadze, że doprowadziło to do stłumienia wolności wypowiedzi w internecie;
- I. mając na uwadze, że w zeszłym roku Egipt zastosował rozwiązania prawne przeciwko organizacjom pozarządowym przez wprowadzenie ustawy stanowiącej, że ich finansowanie, zarówno z zagranicy, jak i w kraju, wymaga zgody państwowych agencji bezpieczeństwa, co w praktyce równa się zakazowi działalności; mając na uwadze, że 15 listopada 2018 r. prezydent as-Sisi wezwał do przegładu ustawy o organizacjach pozarządowych, aby uczynić ją bardziej „wyważoną”, i zlecił ten przegląd parlamentowi; mając na uwadze, że ponowna rozprawa w procesie 16 pozwanych w „sprawie finansowania zagranicznego” nr 173/2011 jest planowana na 20 grudnia 2018 r., a oskarżonym postawiono zarzuty tworzenia i prowadzenia filii organizacji międzynarodowych bez zgody rządu;
- J. mając na uwadze, że stan wyjątkowy trwa w Egipcie od kwietnia 2017 r., a 21 października 2018 r. przedłużono go o kolejne trzy miesiące; mając na uwadze, że według mediów państwowych stan wyjątkowy wprowadzono, aby pomóc w zwalczaniu „zagrożeń i finansowania terroryzmu”; mając na uwadze, że przez okres trzech miesięcy prezydent i osoby działające w jego imieniu są uprawnieni, by stawiać cywilów przed sądami nadzwyczajnymi ds. bezpieczeństwa państwowego; mając na uwadze, że wysoka komisarz NZ ds. praw człowieka Michelle Bachelet skrytykowała próby zapewnienia immunitetu chroniącego przed ściganiem przestępstw zarzucanych członkom sił bezpieczeństwa, podważające wiarę obywateli Egiptu w zdolność rządu do zapewnienia wymiaru sprawiedliwości dla wszystkich;
- K. mając na uwadze, że egipska ustawa o zwalczaniu terroryzmu z 2015 r. wykorzystuje szeroką definicję terroryzmu, obejmującą „naruszenie porządku publicznego, stworzenie zagrożenia dla bezpieczeństwa lub interesów społeczeństwa, naruszanie przepisów konstytucji i prawa lub działanie ze szkodą dla jedności narodowej, pokoju społecznego lub bezpieczeństwa narodowego”, co sprawia, że pokojowym opozycjonistom, działaczom na rzecz demokracji i obrońcom praw człowieka grozi uznanie ich za terrorystów i kara śmierci;
- L. mając na uwadze, że pod rządami prezydenta as-Sisiego sądy egipskie wydały co najmniej 2 443 wstępne wyroki śmierci – w tym co najmniej 12 na dzieci – i zatwierdziły co najmniej 1 451 wyroków śmierci; mając na uwadze, że co najmniej 926 potwierdzonych wyroków śmierci wydano w procesach zbiorowych, w których sądzono co najmniej 15 osób jednocześnie; mając na uwadze, że w tym samym czasie w Egipcie wykonano co najmniej 144 egzekucje; mając na uwadze, że na karę śmierci, szczególnie w procesach zbiorowych, często skazywane są osoby korzystające ze swoich praw podstawowych, w tym wolności zgromadzeń;
- M. mając na uwadze, że w sierpniu sąd w Egipcie potwierdził wyroki na ponad 739 osób w związku z protestami na placu Rabaa, do których doszło po zamachu z 2013 r.; mając na uwadze, że sąd wydał 75 wyroków śmierci i zatwierdził wyroki dożywocia wobec kolejnych 47 osób mając na uwadze, że w toku procesu krytykowano liczne nieprawidłowości, a wysoka komisarz NZ ds. praw człowieka określiła go jako poważną pomyłkę sądową;

Czwartek, 13 grudnia 2018 r.

- N. mając na uwadze, że pod koniec listopada Egipt ogłosił ustanowienie „stałej wysokiej komisji ds. praw człowieka”, według deklaracji po to, aby „odpowiadać na zarzuty” czynione wobec Egiptu w związku z sytuacją w zakresie praw człowieka oraz „sformułować zjednoczoną wizję Egiptu”; mając na uwadze, że główni członkowie tej komisji to przedstawiciele ministerstwa spraw zagranicznych i ministerstwa spraw wewnętrznych, wojska i służb wywiadowczych;
- O. mając na uwadze, że wprowadzie w konstytucji kulturę koptyjską uznano za „filar” kraju, jednak od 2011 r. wzrosła przemoc i dyskryminacja wobec Egipcjan pochodzenia koptyjskiego, którzy stanowią większość spośród 9 mln egipskich chrześcijan; mając na uwadze, że Koptów, którzy stanowią ok. 10 % przeważająco muzułmańskiej ludności Egiptu, szczególnie silnie dotyka przemoc na tle światopoglądowym; mając na uwadze, że 2 listopada 2018 r. w zamachu bojowników islamskich na autobus z pielgrzymującymi Koptami zginęło 7 osób, a 19 zostało rannych, co pokazuje, iż w Egipcie występują problemy związane z bezpieczeństwem;
- P. mając na uwadze, że posiedzenie Rady Stowarzyszenia UE–Egipt planowane jest na 20 grudnia 2018 r.; mając na uwadze, że wizyta Podkomisji Praw Człowieka Parlamentu Europejskiego w Egipcie planowana jest przed posiedzeniem Rady Stowarzyszenia; mając na uwadze, że Egipt nie wystosował oficjalnego zaproszenia dla tej delegacji;
- Q. mając na uwadze, że od czasu rewolucji w 2011 r. Egipt przechodzi trudne przemiany, a społeczność międzynarodowa pomaga mu stawiać czoła wyzwaniom gospodarczym i politycznym oraz związanym z bezpieczeństwem; mając na uwadze, że Egipt boryka się z poważnymi wyzwaniami dotyczącymi bezpieczeństwa, zwłaszcza na półwyspie Synaj, gdzie ugrupowania terrorystyczne dopuszczają się zamachów na siły bezpieczeństwa; mając na uwadze, że w Egipcie dochodzi do niszczyielskich zamachów terrorystycznych;
- R. mając na uwadze, że podstawą nowych priorytetów partnerstwa UE-Egipt na lata 2017–2020, przyjętych w lipcu 2017 r., jest wspólne zaangażowanie na rzecz uniwersalnych wartości, takich jak demokracja, praworządność i poszanowanie praw człowieka, a priorytety te stanowią odnowione ramy zaangażowania politycznego i ściślejszej współpracy, w tym w zakresie bezpieczeństwa, reformy sądownictwa i walki z terroryzmem, bazującego na należywym poszanowaniu praw człowieka i podstawowych wolności; mając na uwadze, że 10 i 11 stycznia 2018 r. w Kairze odbyło się piąte posiedzenie podkomisji do spraw politycznych, praw człowieka i demokracji powołanej na mocy układu o stowarzyszeniu między Egiptem a Unią Europejską, a na posiedzeniu tym zajęto się współpracą w dziedzinie praw człowieka, demokracji i praworządności; mając na uwadze, że szóste posiedzenie komisji Komitetu Stowarzyszenia Egipt-UE odbyło się 8 listopada 2018 r.;
- S. mając na uwadze, że UE jest pierwszym partnerem gospodarczym Egiptu i głównym źródłem inwestycji zagranicznych w tym kraju; mając na uwadze, że dwustronna pomoc UE dla Egiptu, przyznana z Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa na lata 2017–2020, wynosi około 500 mln EUR; mając na uwadze, że 21 sierpnia 2013 r. Rada do Spraw Zagranicznych zobowiązała wysoką przedstawiciel do przeprowadzenia przeglądu pomocy UE dla Egiptu; mając na uwadze, że Rada postanowiła, iż współpraca UE z Egiptem będzie dostosowywana do rozwoju sytuacji na miejscu;
- T. mając na uwadze, że w czasie wyborów prezydenckich w 2018 r. uniemożliwiono pokojowy sprzeciw polityczny, odbierając masowo egipskim wyborcom prawo do udziału w życiu politycznym;
- U. mając na uwadze, że Rada do Spraw Zagranicznych UE stwierdziła w konkluzjach z dnia 21 sierpnia 2013 r., iż „[p]aństwa członkowskie uzgodniły, że zawieszono zostaną zezwolenia na wywóz do Egiptu wszelkiego sprzętu, który mógłby zostać użyty do represji wewnętrznych, ponownej ocenie poddane zostaną zezwolenia na wywóz sprzętu, którego dotyczy wspólne stanowisko 2008/944/WPZiB, oraz przeprowadzony zostanie przegląd pomocy udzielanej Egiptowi przez państwa członkowskie w zakresie bezpieczeństwa”; mając na uwadze, że konkluzje te potwierdziła Rada do Spraw Zagranicznych w lutym 2014 r.; mając na uwadze, że wiceprzewodnicząca Komisji / wysoka przedstawiciel potwierdziła w odpowiedzi z 27 października 2015 r. na pytanie wymagające odpowiedzi na piśmie, że konkluzje te oznaczały polityczne zobowiązanie do nieudzielania Egiptowi żadnego wsparcia wojskowego;
1. zdecydowanie potępia ciągle ograniczanie w Egipcie podstawowych praw demokratycznych, zwłaszcza wolności słowa, zarówno w internecie, jak i poza nim, swobody zrzeszania się i zgromadzeń oraz pluralizmu politycznego i praworządności; wzywa do zaprzestania wszelkich aktów przemocy, podżegania, mowy nienawiści, napastowania, zastraszania, wymuszonych zaginięć i cenzury, wymierzonych w obrońców praw człowieka, prawników, demonstrantów, dziennikarzy, blogerów, działaczy związkowych, studentów, obrońców praw kobiet, osoby LGBTI, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, oponentów politycznych i mniejszości, w tym Nubijczyków, a popełnianych w Egipcie przez organy państwa, służby i siły bezpieczeństwa oraz inne grupy; potępia nadużywanie siły wobec demonstrantów; apeluje o niezależne i przejrzyste dochodzenia w sprawie wszystkich naruszeń praw człowieka oraz o pociągnięcie winnych do odpowiedzialności;

Czwartek, 13 grudnia 2018 r.

2. wzywa rząd egipski do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia obrońców praw człowieka: Ahmada Amashy, Hanan Badr el-Din, Amal Fathy, Ezzata Ghoneima, Hody Abdelmoneim, Ibrahima Metwally'ego Hegazy'ego, a także Azuza Mahguba i pracowników mediów: Mahmuda „Shawkana” Abu Zeida, Hishama Gaafara, Mohammeda „Oxygena” Ibraima, Ismaila al-Iskandaraniego, Adela Sabriego, Ahmeda Tareka Ibrahima Ziady, Alai Abdelfattaha, Shady'ego Abu Zaida, Mostafy al-Aasara, Hassana al-Bannaanda i Moataza Wadnana, oraz wszystkich innych osób zatrzymanych wyłącznie za pokojowe korzystanie z wolności wypowiedzi, z naruszeniem konstytucji Egiptu i zobowiązań międzynarodowych; wzywa Egipt, by do czasu ich uwolnienia umożliwił im pełen dostęp do rodzin, wybranych przez nich prawników i odpowiedniej opieki medycznej, oraz by przeprowadził rzetelne dochodzenia w sprawie wszelkich zarzutów dotyczących brutalnego traktowania lub tortur; apeluje do UE o pełne wdrożenie kontroli wywozu towarów do Egiptu, zwłaszcza towarów, których można użyć do torturowania lub wykonywania kary śmierci;
3. przypomina rządowi Egiptu, że w długiej perspektywie dobrobyt Egiptu i jego mieszkańców idzie w parze z ochroną powszechnych praw człowieka oraz utworzeniem i ugruntowaniem demokratycznych i przejrzystych instytucji zaangażowanych w ochronę praw podstawowych przynależnych obywatelom; w związku z tym wzywa władze Egiptu do pełnego wdrożenia zasad zapisanych w międzynarodowych konwencjach, do których Egipt przystąpił;
4. wzywa władze Egiptu, by zaniechały wszelkich prowadzonych bezpodstawnie dochodzeń karnych przeciwko organizacjom pozarządowym, w tym w „sprawie finansowania z zagranicy”, oraz by uchyliły drakońską ustawę o organizacjach pozarządowych; zachęca do zastąpienia tej ustawy nowymi przepisami, które zostaną opracowane w drodze prawdziwych konsultacji z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, zgodnie z krajowymi i międzynarodowymi zobowiązaniami Egiptu, by chronić wolność zrzeszania się;
5. wyraża poważne zaniepokojenie masowymi procesami prowadzonymi przed egipskimi sądami oraz dużą liczbą wydawanych wyroków śmierci i wieloletnich kar więzienia; wzywa organy egipskiego wymiaru sprawiedliwości, by zaprzęstały wydawania wyroków śmierci, w tym skazywania osób, które w chwili domniemanego popełnienia przestępstwa miały mniej niż 18 lat, oraz by stały na straży i przestrzegały Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego Egipt jest stroną, w szczególności jego art. 14 dotyczącego prawa do terminowego i sprawiedliwego procesu prowadzonego na podstawie jasnych zarzutów i gwarantującego poszanowanie praw oskarżonych;
6. ponownie wzywa Egipt, by podpisał i ratyfikował Drugi protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci oraz Międzynarodową konwencję ONZ o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem; zachęca rząd Egiptu, by wystosował do odpowiednich specjalnych sprawozdawców ONZ otwarte zaproszenie umożliwiający im wizytę w tym kraju;
7. apeluje do parlamentu egipskiego, by przeprowadził przegląd kodeksu karnego, kodeksu postępowania karnego, przepisów antyterrorystycznych i kodeksu wojskowego; wzywa władze egipskie, by zaprzęstały sądenia cywilów przed sądami wojskowymi;
8. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu represjonowania osób współpracujących lub dążących do współpracy z międzynarodowymi organizacjami działającymi w obronie praw człowieka lub z organami ONZ ds. praw człowieka, np. w ostatnim czasie ze specjalną sprawozdawczynią ONZ ds. odpowiednich warunków mieszkaniowych; przypomina władzom Egiptu, że kraj ten jako członek ONZ jest zobowiązany do powstrzymania się od takich działań;
9. potępia ciągle prześladowanie grup mniejszościowych w Egipcie; ponownie podkreśla swoje zaangażowanie na rzecz wolności sumienia i wyznania w Egipcie, i apeluje o wspieranie współpracy międzynarodowej, w tym niezależnego dochodzenia ONZ, które pozwoli ocenić sytuację koptów w Egipcie; wzywa Egipt do przeprowadzenia przeglądu przepisów o bluźnierstwie i do zapewnienia ochrony mniejszości religijnych;
10. apeluje do rządu Egiptu, by położył kres wszelkim wprowadzonym po czerwcu 2017 r. środkom dyskryminującym obywateli Kataru, ze szczególnym uwzględnieniem sprawy Oli al-Qaradawi i jej męża Hosama Chalafa;
11. popiera aspiracje większości Egipcjan, którzy chcą stworzyć wolny, stabilny, prosperujący, sprzyjający włączeniu społecznemu i demokratyczny kraj, szanujący swoje krajowe i międzynarodowe zobowiązania w dziedzinie praw człowieka i podstawowych wolności; przypomina o znaczeniu poszanowania pokojowego wyrażania opinii i krytyki;
12. składa najszczerze wyrazy współczucia rodzinom ofiar terroryzmu; solidaryzuje się z Egipcjanami i przypomina o swoim zaangażowaniu w walkę z szerzeniem radykalnych ideologii i rozprzestrzenianiem się grup terrorystycznych;

Czwartek, 13 grudnia 2018 r.

13. wzywa rząd Egiptu, by zapewnił prowadzenie wszystkich operacji na półwyspie Synaj zgodnie z międzynarodowymi normami w dziedzinie praw człowieka, dokładnie zbadał wszelkie nadużycia, niezwłocznie zezwolił niezależnym obserwatorom i dziennikarzom na wjazd do prowincji Synaju Północnego, zaspokoił podstawowe potrzeby mieszkańców i zezwolił niezależnym organizacjom humanitarnym na udzielenie pomocy potrzebującym;
14. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel, by priorytetowo traktowała sytuację obrońców praw człowieka w Egipcie oraz potępiła alarmujący brak poszanowania praw człowieka w tym kraju, w tym stosowanie kary śmierci; wzywa ESDZ, by zareagowała na niedawne wydarzenia w Egipcie i wykorzystała wszelkie dostępne jej środki nacisku, które pozwolą wyrzucić presję na Egipt, uzyskać poprawę sytuacji w dziedzinie praw człowieka i powstrzymać planowane egzekucje, by apelowała o uwolnienie uwięzionych i zachęcała władze Egiptu do przestrzegania zobowiązań dotyczących przestrzegania norm i praw międzynarodowych;
15. podkreśla, że UE przywiązuje duże znaczenie do współpracy z Egiptem jako ważnym sąsiadem i partnerem; dlatego z całą mocą wzywa Egipt, by przestrzegał zobowiązania zapisanego w priorytetach partnerstwa UE-Egipt przyjętych 27 lipca 2017 r., dotyczącego wspierania demokracji, podstawowych wolności i praw człowieka, zgodnie z konstytucją Egiptu i standardami międzynarodowymi; podkreśla, że priorytety partnerstwa z Egiptem przyjęto w 2017 r. mimo stale pogarszającej się sytuacji w dziedzinie praw człowieka, zasad demokracji i praworządności; apeluje do wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel i do państw członkowskich, by uzależniły dalszą współpracę z Egiptem od poszanowania praw człowieka oraz by włączyły kwestię poszanowania praw człowieka do wszystkich rozmów z władzami Egiptu, zwłaszcza w odniesieniu do trzech wyznaczonych priorytetów; ponownie zaznacza, że poszanowania praw człowieka nie powinno podważać zarządzanie migracją ani zwalczanie terroryzmu;
16. przypomina władzom Egiptu, że zaangażowaniu UE w tym kraju powinna przyświecać logika zachęt, zgodnie z zasadą „więcej za więcej” europejskiej polityki sąsiedztwa, oraz że powinno ono zależeć od postępów w reformowaniu instytucji demokratycznych i od poszanowania praworządności i praw człowieka;
17. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel oraz państwa członkowskie do utrzymania zdecydowanego i jednolitego stanowiska UE w kwestii praw człowieka na posiedzeniu Rady Stowarzyszenia UE-Egipt zaplanowanym na 20 grudnia 2018 r., podobnie jak powinno to mieć miejsce na wszystkich forach zajmujących się prawami człowieka oraz na wszystkich spotkaniach dwu- i wielostronnych, a także do jasnego przedstawienia, jakie konsekwencje dla rządu egipskiego będzie miało niezaprzymanie popełniania nadużyć (np. w postaci ukierunkowanych sankcji wobec osób odpowiedzialnych za łamanie praw człowieka); wzywa również UE, by na następnym posiedzeniu Rady Praw Człowieka ONZ wydała zdecydowane oświadczenie, w tym w odniesieniu do zaleceń do powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka ONZ w 2019 r.;
18. przypomina o swoim nieustającym oburzeniu z powodu torturowania i zabójstwa włoskiego badacza Giulia Regeniego; podkreśla, że będzie nadal wywierać nacisk na władze UE, by współpracowały z egipskimi odpowiednikami do czasu ustalenia prawdy w tej sprawie i pociągnięcia sprawców do odpowiedzialności; przypomina władzom Egiptu, że odpowiadają za bezpieczeństwo włosko-egipskiego zespołu prawników prowadzącego dochodzenie w sprawie Giulia Regeniego;
19. ponownie wzywa państwa członkowskie, by zaprzestały wywozu do Egiptu technologii nadzoru i sprzętu służącego utrzymaniu bezpieczeństwa, które mogą ułatwiać napaści na obrońców praw człowieka i działaczy społeczeństwa obywatelskiego, w tym w mediach społecznościowych;
20. głęboko ubolewa, że władze Egiptu z niechęcią podeszły do propozycji zorganizowania wyjazdu Podkomisji Praw Człowieka Parlamentu do Kairu; oczekuje, że strona UE poruszy sprawę ciągłego odmawiania zgody na tę wizytę przez władze Egiptu;
21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Egiptu.